

VRUTAK

RAZGOVOR SA SAMOM,
autorom kanala 101Facts
Postati YouTuber

LIST UČENIKA OŠ JOSIPA ANTUNA ČOLNIĆA ĐAKOVO
BROJ 19 ★ LIPANJ 2017.

**otvoren produženi
boravak
za najmlađe đake**

Braću ne donose rode

**DRAMCI na državnome
LIDRANU u PRIMOŠTENU**

**MALI ZBOR SNIMIO
PJESMU I SPOT**

INTERVJUI

**ZRINKA
POSAVEC**

**ENA
LULIĆ**

Svečanost za Dan škole

Školska folklorna skupina Široko Polje

FOTO

Veliki zbor

Zrinka Posavec

Ritmička skupina PŠ Kuševac

Ritmička skupina Snjeguljice

Dramci

Dramska skupina PŠ Široko Polje

UZ JEDNOSMJENSKU NASTAVU Prvi dnevni boravak za najmlađe đake

Od ove školske godine s radom je započeo produženi boravak koji djeluje u sklopu naše škole. Namijenjen je učenicima jednosmjenske razredne nastave. U svibnju je školu posjetio župan Osječko-baranjske županije koja je financirala izgradnju i opremanje novog objekta, a prostor, koji je netom prije završen i uspješno tehnički pregledan, župan je proglasio i službeno otvorenim.

Prostor za boravak i igru

Učionica za sastanke u potkrovlju

Program produženog boravka mališana u školi sufinancira Grad Đakovo pa roditelji ne plaćaju punu cijenu. Ravnatelj Zvonko Belvanović kaže kako uvođenjem produženog boravka Čolniceva škola roditeljima i učenicima razredne nastave osigurava dodatni servis koji u većim gradskom sredinama nudi svaka škola.

Novoizgrađeni i prikladno uređen prostor opremljen je tako da djeci bude udobno, te da im nakon pisanja zadaće vrijeme do dolaska roditelja s posla prođe u zabavi i igri. S njima, dok god su u školi, boravi motivirana mlada učiteljica. Dvadesetak osnovaca, obuhvaćenih ovim programom, u školi svakodnevno pojede i dva obroka; doručak i kuhani ručak.

Dok se prizemlje koristi kao prostor za ugodno druženje, na katu objekta nalazi se informatički opremljena učionica koja služi za sastanke i aktive.

Moderan i udoban namještaj i zanimljive igračke ostavljaju sasvim suprotan dojam u dječjim glavama u odnosu na klasičnu nastavu i učionicu pa se ovim mališanima ne žuri iz škole kući!

Riječ ravnatelja

Iza nas je uspješna nastavna godina, za sve nas najvažnija po uvođenju jednosmjenskog rada za učenike razredne nastave i produženog boravka kao prva škola u gradu i Đakovštini. Prvo je polugodište bilo obilježeno radovima na izgradnji Male dvorane (čitaj boravka), što je donekle otežavalo pristup dvorani, iako odgojno-obrazovni rad zbog toga nije nimalo trpio. Ovim putem želim zahvaliti svima koji su zaslužni za stvaranje preduvjeta i uvođenje programa produženoga boravka, prvenstveno Osječko-baranjskoj županiji i Gradu Đakovu.

Učenici i učitelji ponovno su na dostojan način pokazali svoj rad kroz mnogobrojne priredbe, natjecanja, izložbe, smotre i druge vidove prezentiranja svoju kreativnost i znanje. Velik dio toga je predstavljen u Vrutku. Značajni su to dometi, znajući da je učenika sve manje (ove godine 522, sljedeće godine bit će još manje). Međutim, to nas ne smije obeshrabriti. Sudjelujemo u sve više projekata i širimo naše interese. Ulaskom u projekt e-škole od jeseni škola će dobiti potpuno novu dimenziju.

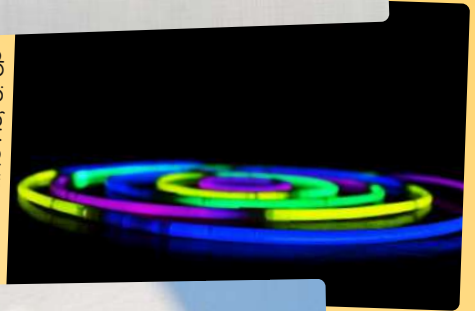
Naša ustanova ide sigurnim koracima prema naprijed o čemu svjedoče i pohvale koje dobivamo. Na nama je da taj nivo zadržimo.

Pozdrav svima, a osmašima sretno dalje!

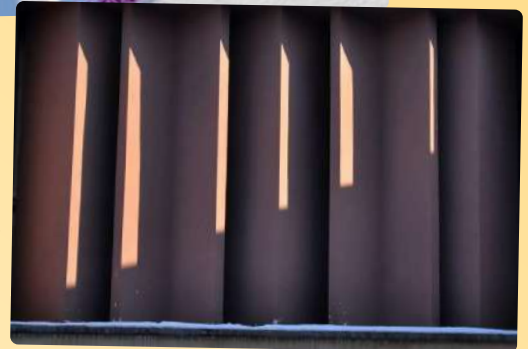

Iva Delić, 5. Šp

Nikolina Vukomanović, 6. Šp

Maja Mijakić, 7.a

Niko Ivčić, 7.b

Fotografije sa županijskog natjecanja likovne kulture

Iz sadržaja

4 **DRAMCI na državnome LIDRANU u PRIMOŠTENU**

8 **Školske vjestice**

6 **MALI ZBOR SNIMIO PJESMU I SPOT**
Braću ne donose rode

18 **Pjesme osmaša**

26 **MALE KREATIVCI**

22 **Sjedi, 5!**

5 **Postati YouTuber**

INTERVJU

24 **ZRINKA POSAVEC**

32 **ENA LULIĆ**

Izdavač: OŠ Josipa Antuna Čolnića Đakovo
Trg Nikole Šubića Zrinskog 4, Đakovo

Broj 19 • Lipanj 2017.

Za izdavača: Zvonko Belvanović, ravnatelj

Glavni urednici: Ivana Vranaričić,
Mario Racić, Ivica Racić

Uredništvo učenika: Nikolina Mravunac, Marija Jukić, Nina Đurđević,
Maja Vukadin, Antea Maričić, Iva Mijakić, Marina Čurković, Mišo Barišić

DRAMCI na državnom LiDRANU 2017.

Zvezdanin prah "prosuli" po Primoštenu

Pripremila: Marija Jukić, 8.b

Mala, ali hrabra skupina naših učenika otputovala je 20. ožujka u poznato dalmatinsko mjesto Primošten na državni LiDraNo, predstavljajući Čolnićevu školu igrokazom Zvezdanin prah. Izveli su ga Nika Bionda, David Šimić, Filip Cicvarić, Marija Jukić, Marino Jukić, Iva Sučić, Tena Biketa, Barbara Kovačević i Sara Šunda.

300

OSNOVACA IZ
CIJELE HRVATSKE
BORAVILO JE U
PRIMOŠTENU

S mentoricom Đurđicom Tolušić u Primoštenu su proveli uzbudljiva tri dana. Izvesti predstavu pred prosudbenim povjerenstvom bilo je našim dramcima vrijedno iskustvo.

Igrokaz je nastao prema predlošku književnika Mladena Kopjara istoga naslova. Zvezdana je svojim prahom donijela puno smijeha jednom kraljevstvu u kojemu je bilo zabranjeno smijati se.

YouTube

**Od 0 do 100,
a i dalje**

Razgovor s YouTuberom Samom, autorom kanala 101Facts

Postati YouTuber

YouTube je internetska stranica na kojoj se mogu objaviti vlastiti video uratci. Dovoljno je registrirati se i može se krenuti u objavljujane uradaka. No, upravo je zbog toga YouTube postao prepun raznoraznog sadržaja niske kvalitete, od "Pokušaj se ne smijati" do "Kako skočiti u snijeg". Ipak, ima onih rijetkih koji stvaraju i objavljuju vrlo kvalitetne radove, a jedan od njih je Sam, autor video uradaka pod imenom 101 Facts.

Odakle uopće ideja za pokretanje kanala na YouTubeu?

Pa, sviđali su mi se video uraci ovakve vrste - edukativni, donekle. Rekao sam si: Mogu i ja to! Pokušat ću i vidjet ću što će biti. Htio sam napraviti nešto drugačije, nešto kvalitetnije, stoga sam krenuo raditi video sadržaje koji se baziraju na 101 činjenici o nekoj temi (npr. Ujedinjeno Kraljevstvo).

Jesi li prije ovoga imao i druge kanale?

Nažalost, ne, nisam imao nikakav kanal prije.

Imaš li neke uzore na YouTube sceni?

Uzore? Ima kanala koji su me doveli do ideje da stvorim svoj kanal, ali nisu mi uzori niti mi daju ideje za buduće videoe. Bili su samo tzv. "pokretači" kanala.

Što misliš o brojkama koje pokazuju što si postigao (pretplatnici, pregledi, lajkovi...)?

Iskreno, u velikom sam čudu. Nisam očekivao da će se ovo dogoditi. Sretan sam, veoma.

Osim snimanja za YouTube, kako provodiš svoje slobodno vrijeme?

Gledam YouTube videoe, igram video igrice s prijateljima, ništa previše...

Koji su tvoji daljnji planovi vezani za kanal? Pripremaš li neke promjene, nove projekte?

Trenutno sam zadovoljan kako je, nemam velikih planova za budućnost. Sviđa mi se kako sada sve ide. Jedan video tjedno je upravo ono što mi odgovara jer mi ostavlja prostor za normalan privatni život.

Što tvoji roditelji, prijatelji, poznanici kažu na to što snimaš za YouTube? Zapravo, znaju li uopće?

Govore mi da je super to što radim i potiču me da nastavim. Ponosni su na mene, ali kad sam tek počeo snimati videoe, nisam to ni s kim podijelio. Točnije, ni s kim koga znam. Ali naravno, ništa se ne može skrivati zauvijek. Tako su jednom moji prijatelji pronašli moj video i bili u čudu.

Kako se nosiš s negativnim komentarima? Što misliš o njima?

Ne uzimam ih k srcu. Imam osobe koje imaju pristup kanalu i oni za mene uklanjaju "hate" komentare. Na početku sam sve sam čitao... Mislim, ono... za 5 minuta te dovedu da budeš "down". Na kraju, laž ne boli.

Sječaš li se sebe kad si imao 14 godina (škola, prijatelji, prve simpatije)?

Naravno, kako ne! Kao učenik nikada nisam briljirao, nisam bio najbolji, ali ni najgori. Koliko god da sam se tjerao da više radim, nije dovelo do boljeg uspjeha. Nisam bio baš popularan. Imao sam nekoliko vjernih prijatelja, a samo to sam i trebao. Po cijele dane sam bio vani na igralištu, vozao se naokolo, penjao se po drveću... Što se tiče prve simpatije, sviđala mi se jedna cura, ali budući da je moje društvo bilo ludo, bio je to težak i čudan početak.

Koje si predmete u školi volio najviše, a koje najmanje?

Engleski sam najmanje volio. Pretežak je, previše je to za svakoga! Uživao sam u povijesti, zanimala me.

Prvi poljubac?

Sjećate se one cure od maloprije? Daa? Kako sam bio samozatajan, nisam uopće izražavao svoje osjećaje, svašta se skupljalo u meni - ismijavanje, ovo, ono... Nakon što joj je moj prijatelj rekao moju tajnu nekako sam našao priliku i snagu da joj sve sam kažem i bum-cmokić!

Što savjetuješ onima koji se još nisu počeli baviti YouTubeom, a htjeli bi?

Ako imate dobru ideju i znate ju prenijeti, ne kopirajte druge, budite originalni! To kažem jer je YouTube pretrpan... Ima svakakvog sadržaja, treba se nekako isticati...treba stvoriti nešto potpuno drugačije...101 činjenica! Bitna je ideja... Naravno, mora vam se i posrećiti da vas YouTubeov algoritam "pokupi" i preporuči drugima.

Razgovarao:
Mišo Barišić, 8.c

MALI ZBOR OD IDEJE DO TONSKOG STUDIJA I MA

Braću ne donos prvi video spot

Lorena je učenica koja živi glazbu. To je jednostavno nemoguće ne primijetiti već pri prvom kontaktu s njom. S obzirom na to da je već u prvome razredu imala izvrsne solističke dionice u jednoj pjesmi maloga zbora, i ovaj je puta izbor pao na nju.

Ideja za snimanje spota za baš ovu pjesmu došla je od učiteljice Željke Goluže Gregačević, koja je i osmislila scenarij za spot. Kako bi se odradile sve pripremne radnje i dobili pristanci autora teksta i glazbe, u pomoć su pritekli Lorenini roditelji. Cijela njena obitelj živi uz glazbu. Tata svira u bendu, mali braco vježba sviranje na bubnjevima, a i striko i ujo su glazbenici.

U Glazbenoj udruzi Arija vježba pjevanje, a od jeseni želi krenuti i u Glazbenu školu "Ivan Goran Kovačić" u Đakovu. Vrckasta je i komunikativna, a scenski nastup izvodi bez treme. Voli slušati Byonce, Violetu i Miju Dimšić. Kad odraste, želi se baviti glazbom kao profesorica pjevanja ili klavira.

Veseli spot može se vidjeti na YouTubeu i Dječjoj televiziji

Iskustvo nastupa izvan škole Lorena je stekla na Zlatnom glasu, gradskom natjecanju pjevača amatera održanom u siječnju. Pjevala je tada pjesmu "Kokolo" grupe Magazin, oduševila publiku i plasirala se na treće mjesto. Nastup je uvježbavala uz očev bend.

LIH EKRANA

se rode, malih zborāša

Tremu je Lorena imala samo pri snimanju u studiju kad su joj se u prvom pokušaju tresle noge, no nakon dva pokušaja, već su krenuli sa snimanjem. U prvom su danu njene dionice već bile snimljene. Ostatak zbora također je s lakoćom odradio snimanje zvučnog zapisa. Mali su zborāši ozbiljno i odgovorno shvatili taj posao.

Nakon iskustva prvoga spota, mali zborāši potpuno su zadovoljni. Uspješno su svladali dogovorenu koreografiju, a vladali su vješto i tekstem i koncentracijom, unatoč prvom susretu s kamerama i izmjenama lokacija. Uživali su igrajući se pjesmom.

Spot traje

4:19

Braću ne donose rode

Voditeljica projekta : Źeljka Goluža Gregačević
Solistica : Lorena Ljepotić
Autor teksta : Ljubivoje Ršumović
Autor glazbe : Aleksandar Aca Korac
Aranžman : Josip Seiter
Tonska produkcija : ROCKOKO Studio (Tihomir Ivanetić)
Video produkcija : Produkcija Nova © 2017
Režija : Mario Źulina
Scenarij : Źeljka Goluža Gregačević
Snimatelji : Mario Źulina / Ivan Bilandžić
/ Vladimir Franjić / Vinko Bilandžić
Glazbenici u studiju : Josip Seiter, Slaven Crnojević,
Tomislav Źtimac, Ivan Ljepotić

Zadnji kadar video spota Malog zbora premijerno prkazanog za Dan škole

Kroz zajednički rad i stvaranje novih iskustava, mali su učenici razvili i sigurnost pri nastupu. Ovaj video spot veliki je iskorak u radu našega maloga zbora koji djeluje već deset godina. Osim na školskim priredbama, gostuje i na priredbama raznih udruga ili društava. Mali zbor ima pedeset članova, a snimanje su doživjeli kao jako lijep i zabavan, ali nimalo lagan posao.

**Poput pravih glazbenika:
odradili posao u studiju
pa snimili spot**

Razmjena razglednica projektom "Hrvatske razglednice"

Učenici 4.a i 4.b razreda pridružili su se zanimljivom projektu "Hrvatske razglednice".

Svaki je učenik kupio jednu razglednicu našeg grada i odabrao jedan drugi grad u Republici Hrvatskoj. Pronašli su imena osnovnih škola u izabranim gradovima i njihove adrese te đakovačke razglednice potom poslali u ukupno četrdeset gradova Lijepa naše.

Razglednice iz cijele domovine sada već polako pristižu natrag, a kada ih sve kompletiramo, organizirat ćemo prigodnu izložbu.

Petaši posjetili Muzej Đakovštine

Petaši su s učiteljem povijesti 5. travnja posjetili Muzej Đakovštine. Tamo ih je dočekala Marija Gačić, kustosica etnološke zbirke. Provela nas je kroz povijesni, etnološki i arheološki dio muzeja. Na zanimljiv i poučan način pričala nam je o povijesti Đakovštine i o mnogim drugim zanimljivim temama. Proveli su jako poučan i zanimljiv sat povijesti u muzeju.

Iva Mijakić, 5.a

Upoznajmo bolje našu katedralu

Učenici šestih razreda 22. svibnja sa svojim su se razrednicima i vjeroučiteljicom, prošetali Đakovom i posjetili đakovačku katedralu i knjižnicu Katoličkog bogoslovnog fakulteta. Katedralom ih je proveo gospodin Matija Akšamović koji im je održao zanimljivo predavanje o velebnoj građevini. Domaćin je učenike proveo kriptom katedrale u kojoj su sahranjeni biskupi naše biskupije od kojih treba posebno izdvojiti Josipa Jurja Strossmayera i Josipa Antuna Čolnića.

Nakon katedrale, uputili u knjižnicu KBF-a gdje ih je srdačno dočekala knjižničarka Tihonija Zovko te ukratko objasnila što sve jedna knjižnica radi i posjeduje, a zatim pokazala Strossmayerovu sobu gdje se čuvaju knjige slavnog biskupa koje je dobio od mnogih poznatih književnika, političara i drugih.

Nakon obilaska knjižnice i čitaonice, učenici i učitelji su otišli na zasluženi odmor i okrjepu na đakovački korzo.

Ružičasta boja škole u Širokom Polju

Učenici razredne nastave u Širokom Polju, zajedno s učiteljicama, noseći ružičaste majice pridružili su se 22. veljače programu prevencije vršnjačkog nasilja.

Osim što smo se zajednički prisjetili kako je nastala ideja vezana uz Dan ružičastih majica, učenici 1. i 2. razreda na satu razrednika odradili su i prigodne radionice, sa svojim učiteljicama. Odrađene su brojne aktivnosti kojima su učenici iskazali empatiju i pokazali najbolje načine za rješavanje određenih zadanih situacija.

Ekolozi uredili školski kamenjar

Vrijedni učenici ekološke skupine naše škole u 4. svibnja okupili su se u dvorištu ispred škole i uredili školski kamenjar uz pomoć voditeljice ekološke skupine Ivone Vavra i nastavnice Đurđice Tolušić.

Marljive dječje ruke složno su uređivale, kopale i sadile da bi jednu veliku površinu obične zemlje pretvorili u prekrasan cvijetnjak. U ugodnom raspoloženju i lijepom proljetnom vremenu napravili su odličan posao, zasadivši biljke trajnice koje će kroz nekoliko tjedana našem školskom dvorištu dati svoj doprinos.

Dani zahvalnosti za plodove zemlje i jesenski sajam

Piše: Maja Nikačević

Učitelji, učenici i njihovi roditelji, bake i djedovi, obilježili su 21. listopada Dane kruha i zahvalnosti za plodove zemlje. Program je započeo pozdravnom riječi ravnatelja Zvonka Belvanovića te nastavljen prigodnom priredbom na kojoj su nastupili Mali zbor, Lutkarska, Ritmičko-plesna, Tamburaška i Dramske skupine naše škole te pjevač Tamburaškog sastava Slavonia band, Branko Ilakovac, koji je, na iznenađenje svih prisutnih, s Malim zborom i svojom kćerkicom Frankom otpjevao Pekarski bećarac.

Na kraju priredbe župnik Josip Ivešić blagoslovio je sve ono što su učenici sa svojim učiteljima izradili, a ravnatelj je rezanjem vrpce, otvorio Jesenski sajam. Žamor i graja koji su prevladali cijelom školom, donijeli su pravi sajamski ugođaj. Na sajmu je svatko uspio pronaći nešto za sebe, od pekarskih proizvoda, kolača i drugih poslastica do karameliziranih jabuka, čajeva, jesenskih ukrasa, nakita i drvenih kutijica. Zadovoljstvo na licima učenika, na kraju sajma, dovoljan je razlog da se ova tradicija nastavi i u godinama koje su ispred nas.

Oduševio nas brbljavac Grga Čvarak

Predstavu Grga Čvarak 14. rujna 2016. pogledali su svi učenici naše škole. Predstava je održana u Centru za kulturu u Đakovu, a rađena je prema pjesmici Ratka Zvrka "Grga Čvarak".

Grga Čvarak je dječak koji, baš kao i u pjesmici, sve radi naopačke. Njegove zgone prate i njegova majka, prijatelj Tomo te prijateljica Mila. Predstavu je režirala Ivana Čoh Šverko, a u predstavi su glumili Ana Vilenica, Mateo Videk i Tomislav Krstanović. Ana Vilenica igrala je čak tri uloge, dok je Tomislav Krstanović igrao ulogu Tome, a poznatog nam Grgu Čvarka igrao je Mateo Videk. Predstava je oduševila sve, od najmlađih pa do onih najstarijih, što je potvrdio i veliki pljesak glumcima na kraju.

"Čokoladne godine" Mladena Kopjara

Među književnicima koji su posjetili našu školu bio je i Mladen Kopjar. Njegovom susretu s učenicima nižih razreda bili su prisutni i članovi dramske skupine naše škole, koji su se Kopjarovim tekstom "Zvezdanin prah" plasirali na državnu smotru LIDRANO 2017.

Književnik nas je prvo upoznao s romanom "Čokoladne godine" i pročitao nekoliko odlomaka koji su nas razveselili i nasmijali. Na mnoštvo pitanja strpljivo je odgovarao.

Ako i vi želite bolje upoznati Mladena Kopjara, potražite i pročitajte neka njegova djela kao što su: Trenutak s Tanjom, Šifra kineske kornjače, Ljubav, Padobranci, Izvanzemaljci, Autobus na mjesec, Žganci od vanilije, Dinosaur Cvjetko i Plamenko u lovu na mamuta.

Petaši u međunarodnom projektu E-Twinning

Kako predstaviti svoju domovinu? Pitanje je to koje je pred petaše u područnoj školi u Širokom Polju postavila knjižničarka Ivana Vranaričić. Uključili su se u projekt E-Twinninga s ciljem podizanja svijesti o kulturama drugih nacija, komuniciranja na stranom jeziku i podizanja digitalnih kompetencija. U projektu su sudjelovali i njihovi vršnjaci iz Italije, Grčke, Rumunjske, Bugarske, Ukrajine, Poljske i Turske.

Nakon što su zgotovili tekst, preveli su ga uz pomoć svoje nastavnice engleskoga jezika Silvije Salapić. Nakon toga snimljen je zvučni zapis kojemu su pridružene fotografije koje sadržajno prate tekst. Sve je to, tako sjedinjeno, objavljeno u grupi projekta Describe your country (Opiši svoju domovinu). Rezultat ovoga zanimljivoga vida učenja može se pogledati na youtubeu upiše li se ime naše škole.

Lukin je tata kapetan broda

Što radi kapetan broda, kamo putuje, što prevozi i kako izgleda brodska svakodnevica? Na sva ova pitanja učenicima 2.a odgovorio je gost - kapetan duge plovidbe na teretnom brodu Jasenko Veselinović. Veza s 2.a razredom je njegov sin Luka koji ga pohađa.

Osim lijepih dojmova i iskustava koje im je prenio, kapetan je mališanima pokazao svoj snimak jata delfina u igri, što je jedinstvena pojava koju je i sam prvi puta vidio. Djeca su time bila očarana. Oplovio je cijeli svijet, a to im je zorno pokazao i na karti. Objasnio im je i pokazao i dijelove broda.

Osim lijepe strane plovidbe postoji i teška svakodnevica. Posada sama sebi pripravlja hranu, a moraju si sami proizvoditi vodu i struju. Mjesecima je brod njihov dom, a ljudi iz cijeloga svijeta za to vrijeme postaju njihova zajednica. Na svome brodu Lukin je tata jedini Hrvat. Nedavno je njegov brod uplovio u Italiju pa je Luka imao priliku posjetiti tatu na poslu.

Vedran volontira u skloništu za pse

Učenik 4. a razreda, Vedran Bešlić, odlazi vikendom s roditeljima u Azil za napuštene životinje udruge Pobjede u Nemetinu, gdje radi kao volonter.

Zbog toga se 4. a pridružio ljudima dobra srca, koji nisu zaboravili napuštene životinje, skupio dobrovoljnu novčanu pomoć i na taj način pomogao.

Vedran ondje odvodi pse u šetnju i igra se s njima. Upravo je zima najgore razdoblje za životinje, a tada je u Azilu bilo oko 180 pasa. Naravno, Vedranovi prijatelji iz razreda i učiteljica Stella Krušec čuli su sve o ovoj lijepoj gesti.

Na fotografiji vidimo Vedrana i Ivanu Crnoju, predsjednicu Udruge Pobjede prilikom predaje donacije njegovog razreda 4. a skloništu za napuštene pse u Nemetinu.

Vjesnici proljeća na straničnicima

Početak ožujka u školskoj su knjižnici održani integrirani sati likovne kulture. Tom prigodom su učenici 3. b i 3. c razreda izrađivali straničnike s motivima proljeća. Školska knjižničarka Ivanka Majbaum priredila je enciklopedije prirode, a učenici su odabrali motive proljeća, cvijeće, leptire, kukce i prenosili ih na straničnike.

Način rada i tehnike rada odredile su učiteljice Mirjana Ćurčić i Blaženka Uzun. 3. b razred radio je tehnikom kolaža, a 3. c razred drvenim bojama i flomasterima. Na kraju smo straničnike s vjesnicima proljeća plastificirali i pripremili malu izložbu u učionicama.

Danas mali, sutra veliki majstor

Naša je škola 5. svibnja bila domaćin sedmog natjecanja učenika osnovnih škola u tehničkim vještinama Danas mali - sutra veliki majstor. Natjecanje se održalo u nastavno-sportskoj dvorani u dopodnevnom terminu.

Predstavljali su nas David Šimić (7.a), Jakob Gertsner (8.c), Zara Šimić (7.b), Marija Pilipović (7.a), Maja Mijakić (7.a) i Lana Kočiš (7.b).

Mali majstori su imali zadatak napraviti svinju od drveta i svi su to uspješno napravili. Najbolje ekipe su i nagrađene, prva nagrada bila je dekupir pila, druga aku-ubodna pila, a treća nagrada bušilica. Organizator natjecanja bilo je Društvo pedagoga tehničke kulture "Slavonija".

Nikolina Mravunac i Marija Jukić, 8.b

Djevojčice bolje od dječaka u povlačenju užeta

Osim po posjetu katedrali, šestaši će 30. svibnja pamtiti po izletu na jezero Jošava. Nakon sat vremena ugodne šetnje do jezera i odmora koji je uslijedio, učenici su sudjelovali u radionicama koje su organizirali učitelji. Vrhunac je bila uvijek omiljena aktivnost - povlačenje užeta. Djevojčice su pokazale zavidnu snagu svladavši nekoliko puta tim dječaka.

Putem natrag do naše škole neki su "uhvatili" lijepu boju za ljeto. S učenicima šestih razreda bili su učitelji Alan Rajzl, Željka Petričević, Đurđica Tolušić, Dajana Karas i Ivica Racić.

Večer poezije, glazbe i ljubavi uoči Valentinova

Ususret Valentinovu 17. siječnja u našoj je školi održana već tradicionalna Večer ljubavne poezije. Organizatorice su bile nastavnice hrvatskog jezika Boja Perić i Đurđica Tolušić. Sudjelovali su učenici 7. i 8. razreda s raznim recitacijama, pjesmama i odličnim glazbenim programom. Prekrasnom i romantičnom ugođaju doprinijeli su Dora Biketa, Matea Veselinović i Lovro Gregačević, koji je ovom prigodom izveo vlastitu skladbu. Matea je svirala i pjevala, a događaj je uljepšala i Lorena, učenica 2.a razreda, koja je izvela pjesmu Kokolo.

Osmaši u HNK gledali operu "Norma"

Osmaši naše škole uputili su se u ožujku u Hrvatsko narodno kazalište u Osijeku te u sklopu glazbene kulture pogledali operu "Norma". Mnogima je to bio prvi posjet "pravom" kazalištu, a većini prva opera.

"Norma" je tragična opera u dva čina za koju je glazbu komponirao Vincenzo Bellini, a libreto napisao Felice Romani. Premijerno je izvedena 1831. godine. Temelji se na drami u stihovima francuskog pjesnika Alexandrea Sumeta, a radnja joj je smještena u Galiju na početku rimske vlasti.

Orkestrom je ravnao Filip Pavišić, a redatelj i scenograf bio je Dejan Miladinović.

Radnja opere temelji se na ljubavi između vrhovne svećenice Norme i rimskog prokonzula Pollionea.

Književni susret s Melitom Rundek

Melita Rundek, koju poznajemo kao autoricu književnih djela: Psima ulaz zabranjen, Mirko i 7 prigovora, Kupit će ti tata koturaljke, Oči koje svijetle u mraku, Pet i pol minuta do zvona, Haj, ja sam online, Izgubljena u ormaru, Hrváč i mnoge druge, 25. travnja boravila je u našoj školi. U ugodnom druženju s učenicima šestog i osmog razreda brzo je prošlo predviđeno vrijeme za književni susret. Književnica je veoma neposredna i lako je uspostavila kontakt s učenicima.

Doznali smo puno zanimljivih detalja o načinu rada, nagradama koje je primila za svoj rad i planovima za slijedeću knjigu.

Na izložbi "Anne Frank - povijest za sadašnjost"

U sklopu izvanučioničke nastave povijesti i hrvatskog jezika, u ožujku su učenici osmih razreda posjetili Gimnaziju Antuna Gustava Matoša kako bi pogledali izložbu "Anne Frank - povijest za sadašnjost".

Organizatori ove izložbe su Hrvatska edukacijska i razvojna mreža za evoluciju sporazumijevanja i Kuća Anne Frank iz Amsterdama.

Izložba je jedna od najpoznatijih svjetskih edukativnih izložbi na temu holokausta i ljudskih prava. Izložbu su nam detaljnije predstavili učenici Gimnazije. Govorili su nam o pojavi nacizma u Njemačkoj, Drugom svjetskom ratu te, naravno, o životu i sudbini Anne Frank.

Koncert "Vukovaru divni"

Koncert "Vukovaru divni" održan je 8. prosinca 2016. u Centru za kulturu Đakovo. Cilj koncerta bio je prikupiti sredstva za obnovu vukovarskog vodotornja. Naravno, sudjelovala je i naša škola.

Organizator manifestacije bila je OŠ Budrovci. Nastupale su sve gradske škole iz Đakova, te škole iz Budrovaca, Piškorevaca i Satnice Đakovačke. Poseban gost bila je OŠ Antuna Bauera iz Vukovara. Ukupno je u programu sudjelovalo gotovo 300 učenica i učenika. Osim koncerta, bila je organizirana prodaja likovnih i tehničkih radova.

Na koncertu su našu školu dvjema izvedbama predstavljali tamburaši: "Vukovar" i "Ovim su šorom". Osim njih, literarni nastup imale su učenice Ivana Duvnjak, koja je pročitala pjesmu Vinka Ivančića "Vukovar" te Zdenka Babić koja je pročitala svoj sastav "Od čega je građen ponos". Učenice sedmih razreda Lana Kočiš i Marija Pilipović otpjevale su pjesmu "Vukovar".

Nikolina Mravunac, 8.b

Peta godina projekta "Čitamo mi, u obitelji svi"

Projekt "Čitamo mi, u obitelji svi" u školi Josipa Antuna Čolnčića provodimo već pet godina. Ove je godine u projektu sudjelovalo 72 učenika. Kupnju knjiga omogućila nam je donacija Grada Đakova kojom se prepoznaje, potiče i želi promovirati čitanje u obitelji kao važan i nezamjenjiv vid odgoja budućih čitatelja, i da itekako

shvaća kako financiranjem školske knjižnice namjenskim sredstvima, ne samo za lekturu, već i za sve ostale predmete, a posebice za rekreativno čitanje (čitanje iz užitka), što je u skladu s UNESCO-ovim i IFLA-inim smjernicama za školske knjižnice, ulaže u budućnost svoje djece.

U Matičnoj školi u Đakovu projekt je provodila školska knjižničarka Ivanka Majbaum, a u područnim školama u Kuševcu i Širokom Polju školska knjižničarka Ivana Vranaričić.

Mnogim je majkama ukras nastao rukama njihove djece bio lijepo iznenađenje.

Radionica ukrasnih staklenki za Majčin dan

Uoči Majčinog dana 3.b izrađivao je ukrasne staklenke i vazice. Uz pomoć knjižničarke Ivane Vranaričić staklenke su trećaši prebojali i ukrali školjkama i šljokicama.

Dani kruha u Širokom Polju

Učenici razredne nastave Područne škole Široko Polje zajedno sa svojim učiteljicama obilježili su 16. listopada Dane kruha i zahvalnosti za plodove zemlje. Svaki razred održao je prigodnu radionicu. Tako su prvačići pekli palačinke, drugi razred pravio je voćne kupove od jesenskog voća, treći razred pravio je tople sendviče, dok su četvrtaši pravili slane muffine. Po završetku radionice, svoje delicije izložili su u hodniku škole koje su nakon zajedničke molitve blagovali. Sve su upotjebili prigodnim recitacijama, igrokazima i pjesmama te izložbom likovnih radova i jesenskih dekoracija.

Dani zahvalnosti za plodove zemlje završili su jesenskim sajmom na otvorenom, ispred seoskog doma, kako bi roditelji, bake, djedovi i ostali suseljani imali priliku sudjelovati. Djeca su, ponosna na proizvode koje su pripremila, zdušno prionula prodaji.

Čitaj naglas. Probudi svije(s)!

Gostovanjem zavičajnog pisca Adama Rajzla obilježili smo Svjetski dan čitanja naglas, koji je pokrenula svjetska organizacija LitWorld (Pričovsvijet). Tom prigodom školska knjižničarka Ivanka Majbaum organizirala je susret s književnikom Adamom Rajzlom. Učenici su čitali naglas njegove tekstove, a autor je pričao kako je nastala svaka pojedina priča, pjesma, roman. To je izazvalo veliko zanimanje naših učenika koji su Rajzlu postavljali brojna pitanja.

Svjetski se dan čitanja naglas u svakoj zemlji obilježava drukčije, ovisno o njezinom razvoju, mogućnostima i potrebama. Čitanje naglas razvija vještinu slušanja, obogaćuje rječnik, razvija maštu i utječe na uspješan razvoj djeteta. Djeca i odrasli širom

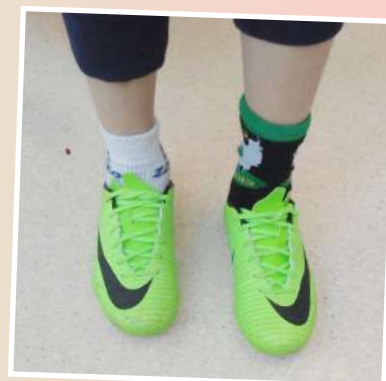
svijeta, slaveći moć riječi kreiraju društvo koje će omogućiti svakom, baš svakom djetetu pravo na obrazovanje te pristup knjigama i tehnologiji.

Različitim čarapama pružili podršku osobama s Downom

Osim kao prvi dan proljeća, 21. ožujka postaje sve poznatiji i kao Svjetski dan osoba s Downovim sindromom. Obilježava se na razne načine, a jedan je od njih nošenje šarenih, neuparenih čarapa, čime se pruža podrška osobama s ovim sindromom i kroz razgovor ukazuje na njihove probleme. Zašto rasparenim čarapama? Zato što ih osobe s Down sindromom ne mogu upariti.

Stoga je i u našoj školi zaživjela inicijativa da na ovaj dan nošenjem različitih čarapa iskažemo svoju podršku borbi osoba s Downovim sindromom za njihovu bolju prihvaćenost u društvu.

Osmaši posjetili herojski Vukovar

Pišu: Nikolina Mravunac i Marija Jukić, 8.b

Početkom školske godine 74 učenika naše škole posjetilo je zajedno s razrednicima i učiteljima povijesti Vukovar. Krenuli smo 29. rujna u jutarnjim satima. U Vukovaru su nas dočekali vodiči te smo krenuli na prezentaciju na kojoj smo vidjeli Hrvatsku i Vukovar za vrijeme Domovinskog rata. Nakon prezentacije, posjetili smo Gradski muzej koji se nalazi u dvorcu Eltz, gdje smo vidjeli stare predmete kojima su se Vukovarci služili, a vidjeli smo i kako je Vukovar izgledao u davnoj prošlosti. Zatim smo bili u Muzeju vučedolske kulture, saznali više o Vučedolcima, a samim time i o Vučedolskoj jarebici.

Vukovarski vodotoranj
Karla Bajsa, 7.c

MJESTO SJEĆANJA
VUKOVARSKA BOLNICA
1991

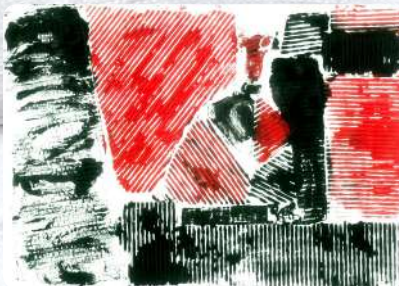

Vukovar

Nakon ručka, smjestili smo se u bivšoj vojarni, novootvorenom hostelu "Dubrovnik" koji nam je dočarao ugođaj vojarne, pogotovo vojničkim sobama. Nakon kratkog odmora, pošli smo u centar Vukovara, gdje smo dobili nešto slobodnog vremena, a prvi dan u Vukovaru završio je u disku.

Drugoga dana, nakon doručka, posjetili smo bolnicu, u kojoj smo vidjeli stanje za vrijeme i nakon pada Vukovara. Posebno nam je u sjećanju ostala beba koja se rodila sa samo 800 grama i nažalost nije preživjela. Na Memorijalnom smo groblju zapalili lampione i molili za osobe koje su bile važne za Vukovar u Domovinskom ratu, kao na primjer Blago Zadro i Marko Babić. Zaputili smo se na Ovčaru gdje nam je vodič opisao što se tamo dogodilo, a na kraju smo se svi zajedno pomolili.

Vučedolska golubica
Brune Šimić, 8.b

Nakon ručka uslijedio je kviz znanja, u kojemu su našu školu predstavljali Filip Josip Bionda (8.c) i Gabrijel Zeko (8.d). U Đakovo smo stigli u popodnevним satima.

Prisjećanje na stradanje Vukovaraca

Gostovanje povjesničara Ante Nazora

U Čolnićevoj je školi 17. studenog gostovao ravnatelj Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata dr. Ante Nazor. Na skupu su bili članovi Županijskog stručnog vijeća učitelja povijesti Osječko-baranjske županije, svi učitelji i djelatnici škole, predstavnici raznih institucija s područja grada Đakova i Đakovštine te niz drugih gostiju i predstavnika medija.

Svi zainteresirani su mogli pogledati izložbu fotografija koje svjedoče o teškim danima nakon pada Vukovara, kada u škole dolazi nekoliko tisuća prognanih Vukovaraca. Prvu utjehu pružili su im djelatnici škole i susjedi. Gost na ovom skupu bio je i đakovački kroničar i fotograf Marko Perić, koji je za ovu prigodu ustupio svoje fotografije školi, izložene u holu.

Također, u holu škole otkrivena je spomen ploča posvećena 25. godišnjici progona Vukovaraca koji su tih teških dana 1991. upravo u Čolnićevoj školi pronašli prvo utočište nakon progona iz svoga Vukovara. Ploču je otvorio tadašnji ravnatelj škole Vladimir Rac.

Program sjećanja ispred škole

Dan kasnije, 18. studenoga na Dan sjećanja na žrtvu vukovara, organiziran je već tradicionalan prigodni program pred školom, na kojemu su glavnu riječ imali učenici. Učenici su se uz pomoć svojih učitelja marljivo pripremili nekoliko tjedana kako bi pokazali koliko su dobro razumjeli što se dogodilo u Vukovaru ratne 1991. godine.

Tekst "Priča o neprijateljima" pročitala je Lara Posavčević, a Zdenka Babić pročitala je svoj sastav "Od čega je građen ponos". Učenica Ivana Duvnjak pročitala je pjesmu Vinka Ivančića "Vukovar". Učenice sedmih razreda Lana Kočiš i Marija Pilipović otpjevale su pjesmu "Vukovar". Maja Mijakić pročitala je tekst "Traženje riječi za Vukovar", a David Šimić čitao je "Priču o djetinjstvu". Na kraju su osmaši Matea Lozić, Marija Jukić, Filip Josip Bionda te Mislav Vidaković izveli prezentaciju pod nazivom Bitka za Vukovar. Naravno, sve su pratili tamburaši i Veliki zbor. Oni su zajedno izveli dvije skladbe - "Vukovar" i "Ovim su šorom".

Na kraju su učenici, roditelji i svi prisutni, nakon molitve za žrtve Vukovara, pred školom zapalili lampione kojima je napravljen oblik krunice.

Osmi a

Ova pjesma bit će kratka,
Jer ima samo 19 đaka.

U prvom razredu primila nas Stella,
Umjesto tjelesnog, matematiku je htjela.

Od petog do osmog, naj sretniji smo bili,
Jer smo Marija Racića za razrednika dobili.

Loren i Kiki s nama su puno toga prošli,
Ali su iz našeg razreda nažalost otišli.

Iva Baraban dobra je seka,
dok Mislava poljoprivredna čeka.

Dora na голу stoji,
svoje alergije svakodnevno broji.

Ena broj 17 jako voli,
za pozitivnu ocjenu redovito se moli.

David naš borilac je pravi,
Jamana i ekipu stalno davi.

Ivana u budućnosti psihologinja želi biti,
svima dobre savjete voli dijeliti.

Nina, naša kemičarka prava,
kad vidi galeba, zaboli je glava.

Vinko CaCO_3 je naš,
nogomet voli baš.

Ivan sve cure zezati voli,
svaka četvorka u imeniku ga boli.

Karla svima vodu dijeli,
slatkiše sve smo joj pojeli.

Filip tamburu stalno svira,
Matei u klupi neda mira.

Lovro često u pekaru ide,
svi sokovi tamo mu se svide.

Toniju matematika ide od ruke,
jednadžbu riješi bez pol' muke.

Renato k nama je u osmom razredu došao,
a sada je u tehničku školu pošao.

Antea folklorom se bavi,
svojom pričom svakoga redovito zabavi.

Marija pojesti puno može,
a petice iz njemačkog joj se množe.

Marka ocjene muče,
ali ima vještine crtače.

Marija u prirodi uvijek uživa,
jezike sve jako dobro izgovara.

Matea šećer je na kraju,
njezine note lijepo melodiju daju.

Sada smo vam predstavili naš razred mali,
od kojega su, dosad, svi drugi fore krali.

Ipak je, evo, došao i kraj,
a mi vam kažemo bye, bye!

Osmi b

Je...

VIII.b

Osam godina u ovoj smo školi proveli,
Svi smo se međusobno voljeli.

Kod Snježe plesat smo naučili,
Al s matematikom smo muku mučili.

Nastavnica Jasna sam' u petom nam je bila,
Ali je veliki trag na nama ostavila.

Razrednica Dubravka podrška je svima bila,
U osmom razredu ona nas je ispratila.

Bulla u razredu stalno namješta frizuru
Dok Cico u zadnjoj klupi traži curu.

Čuja je rukometaš pravi
Ali Marija sve golove obrani.

...i
je...
...i
je...

Fran jako nogomet voli,
A Jukićka stalno razmišlja o školi.

Lara i Petra iskrice su prave,
Domagoju je škole preko glave.

Loza dobru servu ima,
A u zadnjoj klupi spava Nina.

Gabi pričat ne može tiše,
Dok Tonka u razredu najljepše piše.

Mitran biologiju nikad volio nije,
A Mravunka se pod kemijom smije.

Luka i Radoš boksati znaju,
Srdela i Šešuk engleski rasturaju.

Bruna nas uvijek zagrlj jako,
A Dora klavir zna svirati lako.

Tota najbrže trčati želi,
A Elena se medicini jako veseli.

Vučku Ronaldo idol je uvijek bio,
A Zorki je odbojku uvijek igrati htio.

I to bi bila pjesma naša,
Pjesma najboljih osmaša.

Osmi C

VIII.C

Ovo je pjesma naša,
Čolnićevih C osmaša!

U početku nas je 24 bilo,
ali nas je dvoje prijatelja napustilo.

Do 4. nas je vodila učiteljica Blaža,
a do 8. Ines koja je malo blaža.

Od 1. do 8. zajedno smo bili,
prepisivali, izazivali i tajne krili.

Zanimljiv smo mi razred,
kod nas je pravi nered:

Zdenki je lagan ispit svaki,
Miši informatički zadaci su laki.

Filip je uvijek badboy,
Ivanu od ocjena curi znoj.

Neva povijest u malom prstu ima,
Ivoni se kemija malo klima.

Jakob Kanadu u Europi traži,
Lovri je Mc' Donalds najdraži.

Luka od prizme ima noćne more,
Anine ruke lijepe crteže stvore.

Tina fini kroki papa,
Karlu je matematike puna kapa.

Martina svaki sat melje do boli,
Mihaela pjevati i smijati se voli.

Katarina slatkiša ima punu torbu,
David s fizikom vodi tešku borbu.

Karolina poruke na mobitelu prima,
naša Ana zlatnu kosu ima.

Mislavu je nogomet baš mrak,
Maja je dobila Božji znak.

Lucija o Americi mašta,
a Franjo izvodi svašta.

Osam godina brzo je prošlo
rastanku se bliži čas.

Hvala vam na brizi vašoj
nemojte zaboraviti nas!

Osmi d

ŠP VIII.d

U prvi razred krenuli ko malci,
i do osmog postali genijalci.

Puno prepreka smo prošli,
al' ipak do kraja smo došli.

Tajana nam je prva bila
i lijep trag ostavila.

Najbolja raska bila je Ana,
s njom smo prošli puno lijepih dana.

Senkine su igre fora,
al' sad nas napustit mora.

Filipa je Njemačka zvala,
na daru nam je reko HVALA!

Toni se za svoje ocjene bori,
al' dvojka ga nekako najviše voli.

Nikolina voli puno pričati
pa od priče ne može disati.

Marina je oduvijek bila luda,
za nasmijati učitelja nisu joj potrebna čuda.

Davida sudac često muči
pa crveni donosi kući.

Josip od malena u traktoru je bio
i to nikada nikome nije krio.

Katicu ljubav je zamerala,
a jedinice iz Kemije je slagala.

Ivan o filmovima sve je znao,
i nijedan razred nije pao.

Karla slatko voli jesti,
dok pozorno gleda kako zabija Messi.

Gabrijel Pitagora je pravi,
kada nešto ne zna, lupa se po glavi.

Svih osam godina super smo se proveli,
al' ipak mi bi to ponovili!

VIII.a

Marija
Milanović

VIII.a

Marija Tadić

VIII.a

Nina Đurđević

VIII.a

Ivana Duvnjak

VIII.b

Elena Vidović

VIII.b

Matea Lozić

VIII.b

Nikolina
Mravunac

VIII.c

Mišo Barišić

VIII.c

Mihaela Mores

VIII.c

Zdenka Babić

VIII.c

Filip Josip
Bionda

VIII.d

Marina
Kovačević

VIII.a

Ivan Jaman

VIII.a

Toni Kovačević

VIII.b

Marija Jukić

VIII.b

Petra Juroš

VIII.c

Franjo Zrakić

VIII.c

Tina Lozić

VIII.c

Lovro
Gregačević

VIII.c

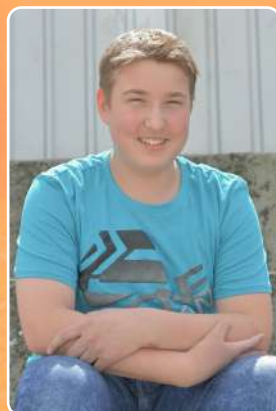
Neva Bušić

VIII.d

VIII.d

Nikolina Kajzer

Gabrijel Zeko

Sjedi, 5!

Najbolji
svih 8
godina

Ništa nas ne može razveseliti kao naša kreativnost

Zrinka Posavec

Nekad vrckava djevojčica, koja je plesala s Iskricama, ostvarila je svoju najveću želju i postala glazbena umjetnica. Danas ima 36 godina, živi u ZG, ali u svoje Đakovo uvijek rado svrati.

Razgovarala
Nina Đurđević, 8.a

Sudjelovali ste na zadnjem Porinu. Kakve misli i osjećaji su vas obuzeli tijekom samog nastupa?

Na nastupu na Porinu bilo je izvrsno. Kada ste u takvim projektima koje snima HRT onda ima i jako puno proba. Vi točno znate gdje trebate ići i gdje trebate stajati. Sve je dogovoreno s

Možete li nam opisati svoje prve korake u glazbi, kada je i kako sve krenulo, tko vam je tada bio najbliži?

Moja majka tvrdi da sam prvo propjevala, a onda tek propričala. Sjećam se da sam još kao mala djevojčica glazbudoživljavala ka nešto jako važno i da sam stalno pjevala. S 5 godina roditelji su me upisali u KUD Tena gdje sam brzo pokazala veliki interes. Ples, pjesma,

režiserom i to je nastup u kojemu nema improvizacije. Dovoljno proba vam omogućiti da budete sigurni u sve i onda treba samo otpjevati! Lijepo je družiti se i s kolegama, razmjenjivati iskustva...ali i inače jako volim scenu i nastupe, tako da je i nastup na Porinu bio čista uživancija.

probe... bilo mi je zanimljivo i važno. Ostalo je išlo samo po sebi... korak po korak, pjesma po pjesma. Do drugog razreda gimnazije bilo je jasno da će glazba biti moj profesionalni put te sam počela pripreme za upis na akademiju. Prvo sam završila studij Glazbene kulture u Osijeku a potom sam otišla na studij pjevanja na Muzičku akademiju u Zagreb. Bio je to moj put i želja, školovati glas na najvišoj mogućoj razini.

Možete li nam opisati svoje prve korake u glazbi, kada je sve krenulo, tko vam je tada bio najbliži?

Moja majka tvrdi da sam ja prvo propjevala, a onda tek propričala. Sjećam se da sam još kao mala djevojčica glazbudoživljavala ka nešto jako važno i da sam stalno pjevala. S 5 godina roditelji su me upisali u KUD „Tena“ gdje sam brzo pokazala veliki interes. Ples, pjesma, probe... bilo mi je zanimljivo i važno.

Ostalo je išlo samo po sebi... korak po korak, pjesma po pjesma. Do drugog razreda gimnazije bilo je jasno da će glazba biti moj profesionalni put te sam počela pripreme za upis na akademiju.

Prvo sam završila studij Glazbene kulture u Osijeku a potom sam otišla na studij pjevanja na Muzičku akademiju u Zagreb. Bio je to moj put i želja, školovati glas na najvišoj mogućoj razini.

Voljela bih zasnovati svoju obitelj, udati se, imati djecu. To mi je velika želja.

Zajedno sa sestrom Majom postizete i dalje puno toga u svijetu umjetnosti. Jeste li se ikad osjećali da vas ta ljubav prema glazbi razdvaja ili je pak suprotno?

Maja i ja smo prije svega sestre. Svatko tko ima braću i sestre zna što znači... to je živ odnos u kojemu ima svega. Interesantno je da nas povezuju vrlo slični interesi, da smo na neki način i kolegice. Sigurno je da smo jedna drugoj jako velika podrška, ali i da se ponekad ono nečega uopće ne slažemo jer smo u nekim stvarima bitno različite. Možda je i najzanimljivija činjenica i jako malo razgovaramo o poslu... jer smo ipak prvo sestre!

Glazba vas vodi u puno gradova i s njom otkrivате i upoznajete nove ljude. Zna li vas uhvatiti čežnja za Đakovom?

Oduvijek sam puno putovala... zaista puno. Kroz putovanja i razne projekte upoznajem mnogo ljudi što je dobra stana ovog poziva. Hrvatska ima divnih mjesta i gradova... Hrvatska ima i divnih ljudi. Kad me pitate uhvati li me čežnja za Đakovom, odgovor je ne... Đakovo nosim u srcu... mirise, ljude, događaje... sve je to u meni toliko živo da mi ne nedostaje. Dodem kad god se poželim, još uvijek imam puno prijatelja koji su u Đakovu i skojima se družim. Družim se i s mnogim Đakovčanima koji žive u Zagrebu... jednostavno, navikneš se na drugi grad i on postane tvoj.

Vješta ste pjevačica sevdaha. Koja vam je najdraža tematika sevdaha i zašto?

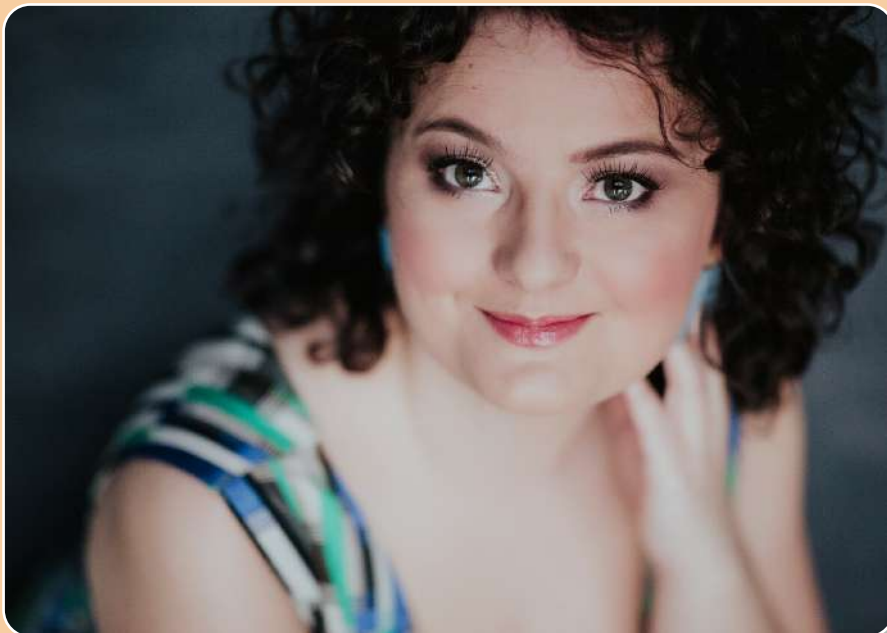
Sevdah je kao način pjevanja vrlo izazovan, i zbog vještine glasa koju morate posjedovati da biste pjevali sevdah, ali i zbog težine teksta. To su dva osnovna motiva zbog kojih ja biram sevdah. Sad se bavim sličnim izrazima u hrvatskoj tradicijskoj glazbi. Već sam pronašla neke pjesme koje su također vrlo izazovne. Nadam se da će to biti moja tema novog albuma uz autorske pjesme koje sam pisala na teme tradicijskih pjesama.

Voditeljica ste ženskog ansambla "Zwizde", koji je vaš dosad najveći zajednički postignut uspjeh?

Naš najveći zajednički uspjeh je album „Op, lonci, lončići“. Album je izdan 2015. godine. Sadrži 22 pjesme iz cijelog područja Slavonije, Baranje, Srijema i Bačke... zaista jako velik projekt na koji smo svi jako ponosni. S tim albumom Zwizde su bile nominirane za nagradu Porin u kategoriji za najbolji album etno glazbe 2016.

Uz glazbu, pišete poeziju i prozu. Objavili ste zbirku poezije "Soba za buđenje". Koji su vam bili najveći izvori inspiracije za pisanje?

Moram priznati da sam za tu knjigu inspiraciju pronalazila isključivo u sebi samoj. Zbirka „Soba za buđenje“ je nastala u svega dva mjeseca. Takve stvari se ne događaju često pa takav nalet inspiracije valja iskoristiti. Voljela bih više pisati, ali za pisanje treba vremena. U zadnje vrijeme puno skladam i pišem tekstove za svoje skladbe, tako da pisanje poezije i proze čeka.

Osnovnu školu završili ste u Đakovu. Koja su najdraža sjećanja koja vas vežu za školske klupe?

Imam puno sjećanja... Imala sam jako dobru učiteljicu u razrednoj nastavi. Njeno ime je Jovanka Žarković. Bila je stroga i blaga učiteljica, vrlo poštena i korektna. Mislim da

me je ona puno toga naučila, prvenstveno o lijepom i korektnom ponašanju, tablici množenja, lijepom rukopisu... to su važne stvari! U predmetnoj nastavi se sjećam svih nastavnika... mogla bih o svakom napisati jednu rečenicu.

Da ne izostavim nikoga spomenut ću sve one koji su mi dali da pjevam solo točke, vodim priredbe, glumim u predstavama i recitiram. Oni su bili vrlo dobri učitelji, prepoznali su moj talent i bili su izvanredna podrška.

važno učiti u mladosti! Kasnije shvatite da taj rad ne prestaje, stalno morate raditi i usavršavati se, vježbati i učiti, stjecati nove vještine. No, u mladosti se stvorili svoju bazu podataka, stekli radne navike, već imate kontakte, ljude koji se bave istim stvarima i onda samo nadograđujete vlastito znanje i rastete. Lijepo je baviti se umjetnošću, posebice glazbom.

Za kraj, usmjeravate mnoge mlade talente za budući rad u glazbi, koji bi bio vaš savjet svima onima koji su na tom putu?

Radim kao nastavnik pjevanja u Umjetničkoj školi Franje Lučića u Velikoj Gorici. Radim s učenicima koji će se možda jednog dana i profesionalno baviti glazbom, iako mnogi učenici glazbenih škola u školu idu samo da se upoznaju s glazbom, a izbor budućeg zanimanja bude nešto sasvim drugo. U glazbi su ključni talent i kreativnost, ali i veliki rad... stoga mladim ljudima koji se bave glazbom savjetujem da trebaju puno raditi. Neke stvari najlakše usvajamo kada smo mladi! Zato je jako

Možete se baviti glazbom na bezbroj načina. Ne odustajte, ne morate biti savršeni, ali kroz bavljenje glazbom razvijate kreativnost i možete puno naučiti o sebi i svojim osjećajima. Savladajte neki od instrumenata, osnujte band, upišite se u školski zbor, orkestar limene glazbe, tamburaški orkestar... sve će vas to oplemeniti, dati vam novo iskustvo, upoznat ćete nove ljude, steći neraskidiva prijateljstva i poznanstva... Savjetovala bih svim mladima da budu kreativni što god radili. U kreativnosti se skriva čar sretnog života. Ništa nas ne može razveseliti kao naša kreativnost.

Moji ljetni praznici

Spavala sam sve dok me mama nije probudila i rekla: "Hajde, ustani se! Moramo krenuti na put." Obukla sam se i otišla u kuhinju. Mama je rekla da popijem tabletu za putovanje. Popila sam je. Jedva. Spakirali smo se i krenuli. Na putu sam s Teom gledala crtiće. Kroz prozor sam vidjela svašta: drveće, grmlje i ptice. Gledajući kroz prozor vidjela sam nešto što izgleda kao raketa. Pitala sam mamu: "Zašto je tamo raketa?" Mama i tata su se nasmijali pa su rekli da to nije raketa, nego džamija. Džamija je muslimanska crkva.

Bilo je zabavno voziti se. Vozili smo se dugo i napokon stigli na more. Odmah smo otrčale do plaže pa smo se kupale, ronile, plivale. S tatom sam plivala u duboku vodu.

Na plaži se nalazi jedan veliki kamen. Na njemu smo se Tea i ja igrale. Jedan dan smo išli u Međugorje. Tamo sam si kupila narukvicu i krunicu. Penjali smo se na brdo i molili se Majci Božjoj.

Ljeto mi je brzo završilo, ali sam se dobro provela.

Eva Zrinušić, 3.a

Šimun Ivić, 3.r. ŠP

Duga

Jednog ljetnog dana bio sam tužan.
Padala je kiša. Nisam se mogao ići van
igrati.

Kad je kiša prestala, pojavila se duga.
Mislio sam da sunce plače. Tata mi je
rekao da se sunce smije.

Poslije kiše pojavi se duga. Od tada sam
uvijek sretan kad na nebu vidim dugu.

Tin Lozić, 2.r. PŠ Široko Polje

MALI KUR

Ana Marija Radnić, 1.b

Zlatni dar

Jesen nije samo oblačno godišnje doba.
Jesen je jedna zlatna čarolija koja kruži oko nas.
Zašto svaki dan ne bi bio zlatni dan?
Možda zna biti malo hladno,
Ali ne znači da trebamo mrziti jesen.
Ja vidim očito samo bogate plodove jeseni.
Ptice pjevaju da se pohvale toj ljepoti.
Znam da je ljepota jeseni i u mom toplom srcu!
Za sve ljude i za mene jesen je zlatni dar.

Stjepan Vuković, 4.a

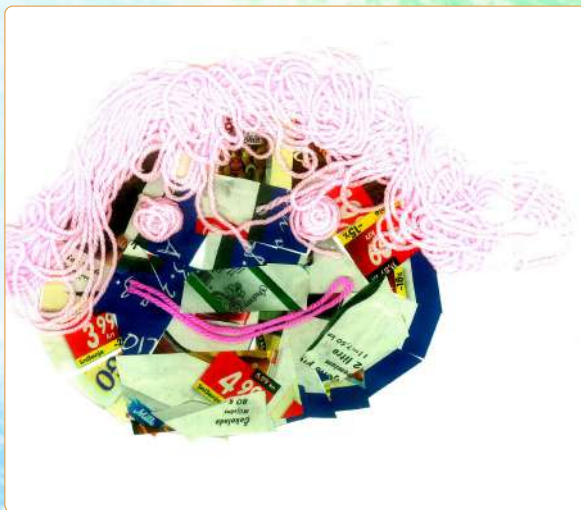
Kiša

Kiša je lijepa,
kiša je slijepa,
kiša šušti,
kiša pljušti,
kiša lijeva,
kiša zijeva.

I sve je to kiša.
Ona umiva travu,
lišće i biljke.
Ona je rijeka
koja pada iz oblaka.
Takva je kakva je
i takva mi se sviđa!

Zar vama ne?

Lana Đumić, 3.a

Lucija Rotim, 1.b

E A T I V C I

Od prve izgovorene riječi do prve pročitane knjige

Prva riječ koju sam izgovorio bila je mama, kada sam imao 6 mjeseci i 9 dana. U 4. godini znao sam prepoznavati slova, neka sam čak znao i napisati. U 5. godini sam znao pročitati sva slova i napisati svoje ime i prezime. U 5. godini sam samostalno pročitao slikovnicu Ivicu i Maricu. U 6. godini sam (već) znao pisati sve ostale riječi. U 1. razredu sam naučio pisati i čitati pisana slova. U 1. razredu sam pročitao prvu knjigu "Male priče o velikim slovima". Osjećao sam se sretno jer sam pročitao prvu lektiru.

Karlo Kedveš, 4.r. PŠ Široko Polje

Zec

Ja sam zec. Izgubio sam na natjecanju čupanja mrkve. Izgubio sam jer me drugi zec gurkao. Stavljao mi je mrkve na leđa. Naučio sam da ne moram uvijek pobijediti. Važno je sudjelovati i uživati.

Josip Petrljić, 2.r. PŠ Široko Polje

Čokolada

Čokoladu jedem svaki dan. Najviše ju volim kada je samo za mene. Čokolada ima puno prijatelja, a to su: sladoled, kolači, palačinke i jagode.

Čokolada je zdrava i daje nam energiju, ali ne smijemo je jesti previše. Bijela ili s rižom, sve su fine i da mogu stalno bih ih jela.

Topla čokolada u zimskim danima služi da nas ugrije, a ja to jako volim. U kolačima je najfinija čokolada s voćem. Čokoladu jako volim i ona mi je najdraži slatkiš.

Magdalena Ivančić, 4.b

Emma Matković, 3.b

Antonela Švraka, 4.b

Mačak i duga

Mačak je sjedio na otvorenom prozoru. Kiša je odjednom prestala padati i mačak je izašao u dvorište. Šetajući dvorištem, ugledao je miša pa je potrčao za njim. Miš je pobjegao mačku i skrio se u svoju rupicu. Na nebu se tad pojavila duga, a mačak se zapitao što bi to moglo biti. Odlučio je dohvatiti dugu, ali mu je bila predaleko. Nakon što je ipak nije uspio uhvatiti, odlučio se odmoriti!

Tony Matković, 3.a

Petra Kočiš, 3.b

Jesen

U jesen kiša pljušti,
I lišće pomalo šušti.
Ptice su otišle na jug,
Put im je jako dug.

Lišće promijenilo je boju,
Sada nije na drvetu,
već miruje na podu.
Đaci u školu kreću,
Svi na licu nose sreću.

Petra Erceg, 4.a

Sara Stipić, 4.r. ŠP

Matematika

1,2,3 meni nisu bili dragi
svi ti brojevi i čudni znakovi.

A onda dva puta dva
uskoro me stigla i tablica ta.

Jedna suzica poslije 1. sata mi je pobjegla,
a po ramenu neka me je
nježna ruka dotakla.

Ugledah Mateja!
Znao mi je pomoći
i zbrku u glavi srediti.

On je tako dobro zna, zna.
Ma-ma, ma-te, ma-te matika,
matematika!

Nije više mora moja najgora,
oduvijek s njom mučim se ja.

A on je tako dobro zna, zna.
Ma-ma, ma-te, ma-te matika,
matematika!

A on je tako dobro zna, zna,
A sad je volim i ja, volim i ja, matematika!

Ana Duvnjak, 2.c

Lana Vukić, 2.a

Travanj

U travnju trava rase bolje,
svi su opet dobre volje.
Cvijeće svuda cvjeta,
jato ptica opet leta.
Traže šumu svoju,
gledaju pčele u roju.
Ljudi vole ptica zvuk,
vole nježni tihi muk.
Svako cvijeće,
bit će veće.
Trava je puna cvijeća,
eto nam proljeća.
Šareno je i radosno cvijeće.
Svaka ptica na njega slijeće.

Lucija Petričević, 3.b

Sara Crnoja, 3.b

FAKTI VCI

Marina Ivešić, 1.r. ŠP

Moja mala sestra

Moja mala sestra zove se Larissa, ima šest godina i ide u vrtić Luke Botića. Larissa ne živi kod nas, nego sa svojom mamom koja je isto u Đakovu. Larissa ne dolazi kod nas često, nego svaka dva, tri mjeseca. Larissa je jako slatka, najsladša je kada se smije. Kada dođe k nama, vrišti od sreće i grli nas cijelo vrijeme. Ona voli crtati i gledati crtiće. Najdraži crtić joj je Snježno kraljevstvo kojeg zna napamet, a voli i crtiće u kojima su princeze i razne pustolovine.

Moja starija sestra Anamaria i brat Mijo igraju se s njom i crtaju likove iz crtića. Larissa nikad nije tužna, osim kada ide svojoj mami, ali zna biti i jako ljuta ako nije kako ona želi. Po danu gleda crtiće, a navečer, kad trebamo u krevet, ona bi samo pričala, umjesto da spava. Najčešće spava s Anamarijom jer se s njom najviše igra.

Larissa ide živjeti u Njemačku i ne znamo hoćemo li se ikada više vidjeti. Ona voli prepričavati što je gledala i što je radila, najviše voli pričati o svom psu Felixu koji ju grebe cijelo vrijeme. Zadnju večer kod nas plače i govori da ne želi ići, nego da želim ostati još malo kod nas. Tužna je kada odlazi svojoj mami, zato što nas ne vidi često i nema se tamo s kime družiti, zabavljati i igrati. Larissa je jako dobra sestra. Volim ju jako, a volim i kada dođe k nama. Želim da živi s nama i da smo uvijek zajedno.

Marina Karlović, 4.b

Azil u Nemetinu

Ljudi nečista srca izbacuju životinje na ulicu. Ljudi dobrog srca udomljavaju te životinje ili ih odvoze u azil. U azilu je uvijek strka, svi laju. Kada netko ide u šetnju do Drave, uvijek je sretan. Kada je vrijeme ručka, mora se paziti da ne bude tuče oko hrane. Neki psi su tamo od rođenja, dok se neki odmah udome. Puno pasa je i umrlo u Azilu. U Azilu se rađaju nove ljubavi, nova prijateljstva i, dakako, novi štenci. Volontiram tamo od svoje pete godine. Imao sam puno prijatelja (pasa), da vam ne nabrajam. Tamo možete biti kum ili kuma nekome psu, što znači da svaki mjesec donirate 50 kn za njega. Kada udomite jednog psa, spasite dva života: život psa kojeg ste udomili i život psa koji će doći na njegovo mjesto. Za udomljenje treba imati dobre uvijete za životinju: hranu, vodu, mjesto gdje će spavati i pristup kući. Životinje se ne smiju držati na lancu ili u boksu. Kada nekog udomite, on postaje član obitelji.

Vedran Bešlić, 4.a

Lana Đumić, 3.a

Zauvijek

Mi smo ljudi
Ljudi suci
Ljudi lovci
Ljudi grješnici
Tu si, takav si
I nakon svega
Tamo ćeš otići

Svi smo mi ljudi
Ljudi vjernici
Ljudi sanjari
Ljudi osuđenici
I ne znamo sve
Ne poznajemo
Ono drugo
Ali vjerujemo
Nadamo se

I nakon svega
Možda nestanemo
Možda ostanemo
Drugačiji i bolji
Ili drugačiji i gori
Svak na svome
I biti i postojati
Zauvijek

Lovro Gregačević, 8.c

Jakov Zorić, 8.b

Sven Šunda, 2.a

MALI KR

Raduj se, stigla je jesen

Vrlo tiho, nečujno stigla je jesen. Dok su ljudi spavali s otvorenim prozorima, ušuljala se s vjetrom i pokrila ih hladnoćom. Mislila je: "Ako me ne čuju, neka me osjete!"

Ljudi su se probudili zbog hladnoće, uzeli tople pokrivače i rekli u isti glas: "Stigla je jesen!" Svi su se radovali jeseni. Jabuke su se zarumenjele, kruške su požutjele. Lišće se radovalo i govorilo: "Stigao je jesenji bal!" Taj bal svake godine lišće organizira: ples u zraku i pravljenje zlatnoga saga.

Đaci rumenih obraza idu u školu. Jata ptica odlijeću na jug. Vinogradi su puni grožđa. Djeca prave automobile od lišća, hvataju ptice koje ne sele u stare kretke, vrište, skaču i valjaju se...

Jesen je obojila šume u tople boje, napravila sag od lišća i oslikala grad. Šalje obilne kiše, suncem obasjava zlatno lišće, najavljuje svoj dolazak. Kroz prozor gledam vedrinu neba i nebo se veseli. Viče, raduje se, stigla je jesen!

Lana Mišetić, 4.a

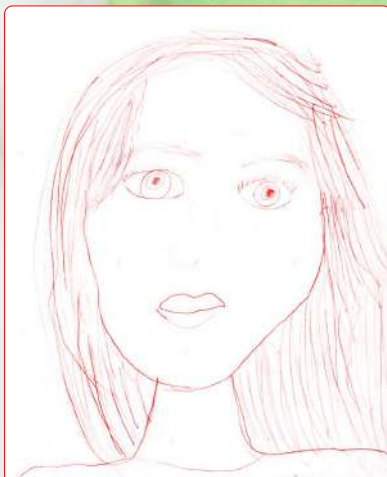
Oko mene

GLE DAM crveni cvijet, raste uz potok,
SLUŠAM cvrkut ptica i šum vjetra.
OSJEĆAM ljubav velike zemlje.
ŽELIM čistoću i ljepotu zemlje.
TRAŽIM tople zrake Sunca.
VJERUJEM u bijeli oblak i žuto Sunce.

Ana Glavaš, 4.r. PŠ Široko Polje

Iva Jaman i Petra Zrakić, 1.b

Ana Vinković, 2.a

Život

Gledam ružin pupoljak u vrtu.
Gledam lišće kako se zeleni.
Gledam kišu kako mirno pada.
Slušam svoju najdražu glazbu.
Dijete na ulici uči prve korake.

Gledam ljude koji žure na posao.
Gledam ljude tužne,
ljude sretne,
ljude prazne...

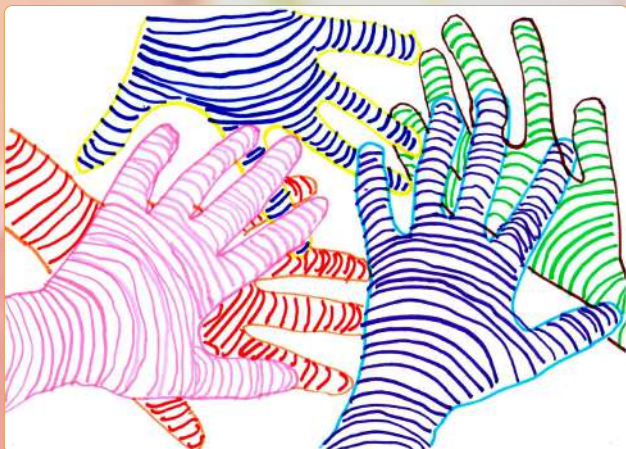
Gledam ptice u letu.

Gledam uvelu ružu u vrtu.
Gledam suho lišće na stazi.
Gledam kišom natopljenu zemlju.

Čujem u daljini mile zvuke najdraže pjesme.
Starac s cvijećem i lampionom u ruci
broji zadnje korake.
I gledam sjajne zvijezde koje su maloprije
bile bijeli oblaci
I gledam noć koja je maloprije bila dan.

Zdenka Babić, 8.c

EA TIVCI

Sarah Sučić, 2.a

Moja obitelj iz mašte

Moja obitelj iz mašte je peteročlana. Nju čini moj muž, ja, kćerka Sabina, kćerka Kristina i sin Roberto. Moj muž je po zanimanju učitelj povijesti, a ja sam učiteljica razredne nastave. Sabina ima 10 godina, Kristina 8, a Roberto 6 godina. Sabina ide u 4. Razred, Kristina u 2., a Roberto ide u predškolu. Svi oni su odlični učenici. Kada dođem s posla, prvo napravim ručak, pa kad dođu djeca iz škole ručamo. Nakon nekog vremena odem rješavati papirologiju, a djeca pišu zadaću. Kada su svi gotovi, igramo se. Najviše tri sata- Najčešće igramo društvene igre, ponekad igramo skrivača ili nogomet.

Moja obitelj je najbolja. Sve ih volim i oni vole mene. Najljepše je imati ovako veliku obitelj.

Emanuela Majstorović, 4.b

Marko Đambić, 3.r. ŠP

Moje ruke

Moje ruke su glatke, slatke, jake, nježne, mekane i velike. Njima mogu svašta raditi. Mogu se igrati. Moje me ruke jako trebaju. Ne znam što bih bez njih. Da ih nemam, ne bih mogao crtati, braniti se, raditi, igrati se... Vidite, ništa ne bih mogao raditi pa čak ni jesti.

Jako volim svoje ruke. Bez njih ne bih mogao maziti pse. Ne bih mogao pisati pjesme, slagati lego kocke, ne bih mogao voziti traktor, kada sam s bratićem. Bez njih ne mogu voziti bicikli. Lijepo ću se odnositi prema njima, jer mi one jako znače.

Marin Šimunović, 3.b

Riba

Vidjela je mala Iva
Ribu što u moru pliva.
Doplovila riba do plaže prošlo veče,
Ne znajući da tu sunce jače peče.

Iva Sukačić, 2.a

Chiara Mikić, 5.c

Ljepota snježne noći

Dahnula je ledenim dahom i pokrila ulice svojom
snježnom kosom. Zima...
Vatra u kaminu pleše kao da joj je to posljednji
ples. Otmjeno kao valcer ili energično kao tango.

Zima... Zaleđena stakla podsjećaju na ledena
kraljevstva u kojima je led jedini zapovjednik.
Mjesečev sjaj obasjava put zaleđenim
pahuljicama koje u velikom broju pristižu. Zima...

Nina Đurđević 8.a

Intervju *Ena Lulić*

Volim glumiti, ostvarila sam snove

Našu je školu 16. ožujka posjetila Ena Lulić, djevojčica koja je u obiteljskom pustolovnom filmu "Šegrt Hlapić" iz 2013. utjelovila lik Gite. U sklopu lektire učiteljice trećih razreda pozvale su Enu kako bi ispričala o snimanju filma. Kako joj je bilo na snimanju, s kim se najviše sprijateljila, kako je uspjela prilagoditi obveze...

Jesi li imala tremu prije snimanja i izlaska na samu scenu te kako si se nosila s tremom?

Imala sam tremu samo tijekom prve scene jer mi je to bilo prvo iskustvo s kamerama i prije toga nikada nisam glumila pred kamerama. Ali što sam više glumila, trema je bila sve manja, tako da nakon neka dva, tri dana nisam skoro uopće imala tremu. Kada sam upoznala ekipu i kada smo se sprijateljili, treme više nije bilo.

Prepoznaju li te ljudi na cesti, u gradu?

U Đakovu me većinom već svi poznaju tako da to u Đakovu... ne znam kako bih rekla. Dok je u Zagrebu drukčije. Kada je tek film izašao, Mile i ja smo bili nešto malo u Avenue Mallu i bilo je dosta ljudi koji su nas zaustavili. To je bilo većinom oko premijere filma, kada je to tek bilo aktualno, tada su nas baš dosta zaustavljali.

Jesi li zadovoljna kako si odradila svoju ulogu?

Jesam. Kada smo tek snimali film, bojala sam se kako će to izgledati, mislila sam da neće izgledati dovoljno dobro, ali kada je izašao, bila sam zadovoljna kako je sve ispalo.

Je li ti bilo naporno snimati film uz školu i sve svoje privatne obveze?

Da, ali ja sam tada bila još osnovna škola. Da sada snimam, u srednjoj školi, bilo bi mi jako naporno jer ima i više testova i više odgovaranja, a kada sam bila osnovna nije bilo toliko naporno. Nije me bilo oko dva i po mjeseca u školi, iako sam u školu dolazila jednom ili dva puta mjesečno, ovisi kada sam stigla, kada nije bilo snimanja. Bilo mi je na početku teško uskladiti sve, ali za nekih mjesec dana nakon snimanja sam riješila sve testove i odgovaranja s kojih sam izostala.

Kakav je osjećaj družiti se s poznatim glumcima poput Gorana Navojca i Mustafe Nadarevića?

Ja sam bila jako sretna kad sam saznala tko će sve igrati u filmu, pogotovo Goran Navojec i Mustafa Nadarević zato što sam Gorana Navojca gledala u Našoj maloj klinici i on mi je tamo bio najdraži lik. Mustafu Nadarevića gledala sam kao Izeta tako da sam nekako bila najuzbuđenija što ću glumiti s njima dvojicom. S ostalima mi je također bila velika čast zato što su oni baš veliki hrvatski glumci.

Ima li nešto što ti je najviše ostalo u sjećanju sa snimanja?

Najviše mi je ostalo u sjećanju druženje, zapravo najviše mi je ostalo u sjećanju ono što se događalo iza kamere, naše druženje i vrijeme provedeno u hotelu i zezanje, igranje sa životinjama i tako to.

U prijašnjim intervjuima si rekla kako si kao mala jako voljela Šegrtu Hlapića. Je li se ljubav prema Hlapiću povećala nakon snimanja?

Da, ja sam voljela Šegrtu Hlapića od svoje četvrte godine kada sam gledala crtiće, a onda sam u trećem razredu prvi puta pročitala knjigu. Kada sam dobila ulogu, bila sam jako, jako sretna jer mi je to bio najdraži crtić i tada sam ga, baš kao što ste rekli, još više zavoljela jer sam baš ja bila dio toga.

Čime se planiraš baviti u budućnosti, kada završiš srednju školu - glumom ili imaš neke druge planove?

Pa ja bih rado upisala Akademiju dramskih umjetnosti, iako znam da je na to jako teško "upasti", tako da ću vjerojatno upisati nešto drugo, ali ako budem vidjela oglas za neku audiciju ili nešto slično, mislim da ću svakako otići, jer... trebalo bi probati...

Ena i Gita Zvezda Šegrt filma Hlapić

PIXSELL

Enina scena s poznatim glumcem Mustafom Nadarevićem

Velika podrška Eni bila je obitelj snimljeno 2014.

PIXSELL

Ljubimac mlade glumice Pongo

Kako si saznala za ulogu Gite i kako si dobila ulogu?

Prvo je jedna moja prijateljica bila na audiciji u Osijeku, a druga mi je prijateljica rekla da je audicija u Bjelovaru. Ja sam tu u Osijeku propustila i onda smo otišli na audiciju u Bjelovar. Tako sam zapravo dobila Gitu. Zato što je prijateljica to podijelila sa mnom.

Jesi li zahvalna toj prijateljici zbog toga što ti je rekla za audiciju u Bjelovaru?

Jesam i to mi je najdraža prijateljica, odnosno najbolja prijateljica. Mi smo i prije toga bile najbolje prijateljice, zapravo najbolje smo prijateljice cijelo djetinjstvo. Tako da sam nekako najviše zahvalna njoj, zato što je ona znala da volim glumiti, jer sam uvijek išla na dramsku grupu, na Lidrano i ona mi je zapravo predložila da odem. Najviše sam zahvalna njoj i svojim roditeljima što su mi dopustili da idem, a zahvalna sam i redatelju jer sam na neki način ostvarila svoje snove.

Kako su tvoji roditelji reagirali na ulogu?

Oni su bili sretni isto kao i ja. Sjećam se, kad su mi javili da sam dobila ulogu, ja sam tada spavala, a mama mi je uletjela u sobu i povikala: "Ena dobila si ulogu". Bili su možda i sretniji od mene. :)

Pripremila: Maja Vukadin, 7.c

Najuspješniji na županijskim natjecanjima

Zdenka Babić, 8.c - **10. mjesto** na županijskom natjecanju iz hrvatskog jezika. Mentor Đurđica Tolušić.

Elena Vidović, 8.b - **9. mjesto** na županijskom natjecanju iz kemije. Mentor Gordana Ljubej.

Iva Perić, 6.a - **7. mjesto** na županijskom natjecanju iz tehničke kulture. Mentor Vesna Stuhli.

Ivano Butor, 7.r. - **7. mjesto** na županijskom natjecanju iz povijesti. Mentor Ivica Racić.

Neva Bušić, 8.r. - **6. mjesto** na županijskom natjecanju iz povijesti. Mentor Mario Racić.

Mišo Barišić, 8.r. - **4. mjesto** na županijskom natjecanju iz engleskog jezika. Mentor Tomislava Delić.

Marija Milanović, 8.r. - **3. mjesto** na županijskom natjecanju iz njemačkog jezika. Mentor Tea Tosenberger.

Iva Perić, 6.a, Alen Ivančić, 6.a i osmašice Marija Jukić i Nikolina Mravunac na nadbiskupijskoj razini Vjeronaučne olimpijade osvojile su **5. mjesto**. Mentor Mira Hanulak.

Marina Čurković, Iva Mijakić, Marija Pilipović i Ana Švegli - **uspjeh** na natjecanjima iz robotike u Croatian makers ligi. Mentor Tomislav Milanović.

Neva Bušić, Zdenka Babić, Lucija Weh, Ana Šarčević, Tina Lozić, Matea Lozić, Lara Juras, Karla Kapetanović, Lara Posavčević, Maja Mijakić, Marija Pilipović, Lana Kočiš i Barbara Puljić - osvojeno **5. mjesto** na županijskom natjecanju iz odbojke za djevojčice sedmih i osmih razreda. Mentor Anka Mlinarević.

Šestašice Mirna Jakšić, Petra Bulović, Iva Perić i Marija Jaman - osvojeno **5. mjesto** na županijskom krosu petih i šestih razreda. Mentor Alen Rajzl.

Lovro Perić, Bruno Đurđević, Luka Marijanović, Ante Erceg, Maro Fekete, Nino Juroš, Patrik Kelava, Ivan Goluža, Marko Andričić, Martin Aščić, Luka Tirić, Marin Puljić, Marino Jukić i Benedikt Ilakovac - osvojeno **5. mjesto** na županijskom natjecanju iz rukometa za dječake. Mentor Anka Mlinarević.

Marija Jaman, Marija Lukić, Tena Ivančić, Iva Sučić, Ana Zrakić, Paola Skender, Nika Raič, Ana Sučić, Nika Tirić, Iva Mijakić, Chiara Mikić i Marija Previšić - osvojeno **4. mjesto** na županijskom natjecanju iz odbojke za djevojčice petih i šestih razreda. Mentor Anka Mlinarević.

Sedmaši i osmaši: Filip Josip Bionda, Luka Jukić, Dominik Mor, Domagoj Kopecki, Mislav Vidaković, Fran Jukić, Bartol Ilakovac, Mislav Šimić, Karlo Bajs i Ivan Botušić. Mentor Alen Rajzl. Filip Josip Bionda, Franko Jurić, Domagoj

Kopecki i Marko Džebić - osvojeno **3. mjesto** na županijskom krosu za dječake. Mentor Anka Mlinarević.

Karlo Mesić, Petar Jarčević, Marin Tirić, Filip Čurić, Ante Puljić, Franko Jurić, Marko Nemet, Matej Čuić, Karlo Erceg, Luka Jukić, Lovro Gregačević, Filip Josip Bionda i Mislav Šimić - osvojeno **2. mjesto** na županijskom natjecanju iz rukometa za dječake. Mentor Anka Mlinarević.

Odbojkaši Karlo Mesić, Lovro Gregačević, Franjo Zrakić, Filip Josip Bionda, Franko Jurić, Filip Čurić, Toni Kovačević, Mislav Šimić, Marko Nemet, Domagoj Kopecki i Renato Majstorović - **2. mjesto** u županiji. Mentorica Anka Mlinarević.

Gabrijel Zeko, Dario Bajraktari, Nikolina Kajzer, Marina Kovačević, Karla Šušak i Tomislav Vukomanović - **5. mjesto** međuzupanijskog natjecanja Hrvatskog Crvenog križa u prvoj pomoći. Mentorica Judi Makonnen Rajnović.

Zdenka Babić, 8.c i Lovro Gregačević, 8.c - sudjelovanje na **županijskoj razini** Lidrana. Mentorica Đurđica Tolušić.

Mišo Barišić, 8.c - predložen za **državnu razinu** u kategoriji novinarskih radova. Mentorica Đurđica Tolušić. ✓

Niko Ivić, 7.b - prijedlog za **državnu razinu** natjecanja iz likovne kulture. Mentor Ines Rebac Knezović. ✓

S međuopćinskog LiDraNa 2017. u Đakovu Kad su djeca pisci, glumci i novinari...

Za županijsku razinu smotre odabrani su: Dramska skupina igrokazom "Zvezdanin prah", Zdenka Babić i Lovro Gregačević literarnim radovima, a novinarskim radom Mišo Barišić. Povjerenica međuopćinske razine i ove je godine bila knjižničarka Ivanka Majbaum.

Bilo je to dopodne koje je pršilo kreativnim izričajima, malim piscima, malim glumcima i malim novinarima.